

собение, което много добрѣ прѣдпазва растението отъ голѣмитѣ трѣвоядни животни. Това сѫ парливитѣ ко-съмци, които покриватъ листата и стеблото на расте-нието, напр. у копривата. Парливитѣ ко-съмци на копри-вата сѫ разширени отдолу, а на върха сѫ изострени. Заострениятъ край е много крѣхъкъ, понеже стѣнитѣ му съдѣржатъ много кремъчно вещество. И при най-слабо доширане краятъ на ко-съма се прѣчурува и острието се забожда въ кожата, а отъ вътрѣшността на ко-съма се излива лютивиятъ сокъ, който причинява болка. Направата на парливитѣ ко-съмци на копривата лесно могатъ да се разгледатъ съ микроскопъ. У другите растения парливитѣ ко-съмци сѫ направени почти тѣй, както у копривата. У копривата прѣчуруниятъ край на ко-съма е надебеленъ въ видъ на главичка, а у другите растения е заостренъ. На опареното място отъ нашенска коприва осѣщаме смѣдежъ и леко възпаление на кожата, но има коприви, които растатъ въ южна Азия и Зондските острови, които съ опарването си причиняватъ на човѣка голѣми болки и даже смърть.

Ко-съмцитѣ могатъ да не бѫдатъ парливи, нито пѣкъ въ видъ на трѣнчета и пакъ да бѫдатъ добра защита на растенията. Ако мекитѣ и доста дългитѣ ко-съмци покриватъ растението въ видъ на плъсть, то добитъкътъ не яде такова растение. Ако животното яде такова растение, то ко-съмцитѣ причиняватъ смѣдежъ въ устата му.

Ние разгледахме случаи, когато растението е снабдено съ оржжие, което се намира по зеленитѣ външни части на тѣлото му, обаче има растения, които сами нѣматъ оржжие по зеленитѣ си части, но се защищава съ оржжие, което е близо до тия части. Такива сѫ много отъ храсталацитѣ, у които крайнитѣ клончета сѫ прѣвърнати въ трѣнчета. На стеблото и клончетата на такива храстия листата не седатъ на самия край. Краишата нѣматъ листа, а сѫ прѣвърнати въ твърди и остри трѣнчета. Такива растения сѫ трѣнътъ, трѣнката, глокътъ и пр.

У кактусовитѣ растения и кактусовиднитѣ млѣчици, които растатъ въ Южна-Африка и Южна-Азия, месес-